

Etterkommerne

Lillehammer, en dag i august 2002. Jeg går etter lyden. De er ikke vanskelige å finne. Gjengen med kvinnelige tannleger som har satt hverandre stevne på Lillehammer denne sensommerhelgen. Tidende er invitert, men måtte droppe den faglige delen på hovedtannklinikken fredag kveld og rakk heller ikke den kulturelle delen av programmet, omvisningen på De Sandvigske samlinger på Maihaugen lørdag formiddag. Der kvinnegruppa for øvrig traff en annen gjeng tannleger, som ledet av den selvsagte guiden Jarle Bragelien, feiret 45-årsjubileum som tannleger. Den postmuseale fasen, da Tidende ankom, tilbrakte kvinnene på utendørsrestaurant med godt drikke. Diskusjonene gikk livlig, latteren satt løst og temaene var mange, fra erfaringsutveksling om fyllingsmaterialer og andre faglige spørsmål til diskusjoner om NTF og mer private spørsmål om kjærligheten, livet og døden. Og samtalene og diskusjonene fortsatte med uforminskert styrke både under vorspielet i det idylliske huset til kjeveortoped Kristin Danielsen og under middagen i restauranten «På bordet». Der nådde lydnivået nesten smertegrensen.

Men hva kan det komme av at bortimot 40 kvinnelige tannleger har satt hverandre stevne på Lillehammer? Vi spør Liv Lysandtræ, Anne Grete Beck-Andersen og Marit Landro Olstad, som har ansvaret for

ETTERKOMMERNE • Mye har skjedd siden Petra Lie startet som den første kvinnelige tannlege i 1872 og ble nektet opp-tak i foreningen da den ble stiftet i 1884. Per 1. januar 2003 er det 1 499 kvinner (36 prosent) og 2 630 menn blant de yrkesaktive tannlegene. Blant tannlegestudentene er fordelingen rundt 50 prosent. 792 av kvinnene arbeider i privat praksis og 718 er offentlig ansatt. De fleste er medlemmer av foreningen, bare 36 av de yrkesaktive står utenfor.

«Jentekollegatreffet» fotografert etter omvisningen på Lillehammer museum, som var en del av kulturaktivitetene på samlingen på Lillehammer høsten 2002.

arrangementet. Liv viser seg å være sentral både når det gjelder starten av og organiseringen av «Jentekollegatreffet», som det kalles. Og som ble startet fordi Liv, som har hatt mange verv i foreningen, følte behov for å kunne diskutere med andre kvinnelige kolleger. For mennene har jo sine mer og mindre formelle nettverk. Så hun inviterte en del gode venninner og kolleger, i hovedsak fra Trøndelag, til skitreff i Storlidalen i hjembygda Oppdal. Dette ble så vellykket at det ble gjentatt året etter, og etter hvert ble arrangementet flyttet, i første omgang til Mausundvær, ei bitte lita øya helt vest i havet. Etter hvert ble det også lagt inn kulturelle aktiviteter i programmet. Så på Golå var det Peer Gynt-spel og Weidemann-utstilling i tillegg til bading i Lågen og fjellturer, mens det på Sunndalsøra ble arrangert tur til Elvarhøy og Innerdalshytta. I 2001 da det var sykkeltur langs Telemarkskanalen, var det færre påmeldte, men ellers har antallet deltakere økt hvert år, og på Lillehammertreffet var det tannleger fra ni fyl-

ker, fra Troms i nord til Hordaland og Rogaland i vest og Østfold i sør. Og fordelingen mellom privatpraktiserende og offentlig ansatte er god.

Noen har vært med på nesten alle tref-fene, blant dem Mari Storrø, Anne Berit Tandberg, Turid Album Alstad og Marit Landro Olstad. De er alle enige om at det er svært nyttig å komme sammen på denne måten. – Vi får diskutert konkrete fagspørsmål og vi får informasjon om hva som foregår både faglig, organisatorisk og sosialt i andre deler av landet. Dessuten er det mye enklere å snakke med jenter, vi har ikke så mye prestisje på ting, mener Mari. Og får støtte fra Anne Berit: – På disse møtene lærer vi folk å kjenne på en annen måte, og vi utvikler også vår egen tenkning sammen med andre.

Årets møte finner sted på en liten holme utenfor Jeløya. Og den ansvarlige for dette arrangement er NTFs nye fagsjef, Sissel Bjørntvedt.

Tekst og foto: Gudrun Sangnes

Sommersup. Foto: tannlege Magne Nordbye